

[Indenrigs- og helligministeren.]

i virkeligheden er ved at brede sig mellem os omkring selve dette lovforslag, burde ende.

Når det ærede medlem hr. Aage Fogh spørger, om vi kan få bygget denne laboratorie- og forsøgsbygning, vil jeg sige, at det går jeg da ud fra vi kan. Hvis vi kan få rigsdagen til at vedtage lovforslaget, er der ikke for tiden nogen rimelig hindring for at anvende de fornødne materialer og den fornødne arbejdskraft på at gennemføre byggeriet, men hvis vi først skal til at diskutere en placering et andet sted i landet, er jeg bange for, at det bliver uhyre vanskeligt at opnå enighed om, hvor bygningen skal placeres, og derved kommer man ind på en del andre problemer.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh mente, at § 8 burde opfattes sådan, at der her var tale om at stille rigelige midler til rådighed til en koncentration af husholdningsarbejdet, en bevilling, som skulle gå til organisationerne, og som skulle tillade, at der til indenrigsministeriet blev overført en del af den konsulentvirksomhed, som i øjeblikket er under landbrugsorganisationerne. Jeg vil gerne om denne side af sagen sige, at jeg for mit vedkommende ikke har noget ønske om at diskutere spørgsmålet om disse konsulents fremtidige plads i systemet med landbrugsorganisationerne, men det er selvfølgelig en sag, som kan undersøges og overvejes nærmere i det udvalg, der bliver nedsat.

En af de indvendinger, som er gjort mod lovforslaget, er rettet mod rådets sammensætning. Adskillige ærede medlemmer har syntes, at jeg i mit forslag enten er gået for vidt, ud i det løsgtige, eller også ikke var rummelig nok med at give organisationer, der burde have særligt fortrin, adgang til rådet. Jeg vil gerne om § 5, stk. 2, sige, at den er ganske som i den gældende lov. Jeg har ikke ment, det ville være rigtigt ved lovforslaget at berøve nogen nu i rådet repræsenteret adgang til fortsat at være i rådet. Jeg mener, at det nuværende råd har en ganske heldig sammensætning af repræsentanter for husholdningsorganisationer på den ene side og repræsentanter for ministeriet og sundhedsstyrelsen på den anden side; og at ministeriet og sundhedsstyrelsen ikke har været grådige; det drejer sig kun om en repræsentant for hver af disse institutioner, som rådet naturligvis må have et meget

intimt samarbejde med, og indenrigsministeriets repræsentant er endda en dame, hvis indsats i rådet, såvidt jeg ved, er almindeligt anerkendt. Endelig er der jo den kemisk-tekniske side af sagen, der i øjeblikket repræsenteres af en professor fra Farmaceutisk Lærestanstalt, og man må vel gå ud fra, at der dermed er tilført rådets daglige diskussioner den sagkundskab, som man ikke kan formode at husholdningsrådets ledere møder med i samme udstrækning, så det er ikke der, problemet har været for mig. Jeg synes, at forsåvidt er alt godt, men jeg vil meget, meget nødig — og det er altså også det, jeg har givet afkald på — være i prins Paris' rolle: at skulle uddele et æble til een eller flere og være i den fortvivlede situation, at der ikke var æbler nok til alle. Jeg kan forvisse det høje ting om, at der var forskellige organisationer, der kunne ønske sig repræsenteret i rådet dengang, og at det virkelig ville kunne gå ud over rådets arbejdsevne og mulighed for gennem virkeligt indbyrdes samarbejde at lede det arbejde, som skal finde sted i det nye hus. På den anden side er der organisationer, som utvivlsomt med en vis ret kunne rejse krav om at blive repræsenteret, organisationer, som vel også kunne tilføre rådet en større grundflade. Jeg var klar over, at nogle ville sige forbrugerrådet, og andre ville sige kvindesamfundet, og det undrer mig forsåvidt, at der ikke også er nævnt andre. Jeg har afstået fra at udpege nogen på forhånd og har ment, at det var netop et af den slags problemer, som det var allerbedst at tale om med hinanden i et udvalg.

Til gengæld vil jeg også gerne, hvis vi kan blive enige om, hvordan et sådant råd skal sammensættes, hvilke af de organisationer, der kan komme på tale, der skal have deres ønske opfyldt, for mit vedkommende afstå fra en almindelig bemyndigelse til i lovens gyldighedstid at kunne udnævne repræsentanter for andre organisationer. Selvefølgelig er det ikke noget afgørende spørgsmål for mig, og især kan det ikke være afgørende, når man ret snart igen vil komme ud for at skulle have denne lov til revision i rigsdagen.

Jeg har med disse bemærkninger, tror jeg, svaret på det væsentligste i de indvendinger og i de tanker, som er fremført af de ærede ordførere. Jeg takker endnu en gang for den velvillige behandling, som forslaget har fået; det er mit håb, at vi i udvalgsarbejdet, som jeg beder om at få afsluttet, inden rigs-